

KMALU NOV VRTEC

Niso se še polegli komentari o drugem samoprispevku za gradnjo vrtcev in šol. Kot nemalokrat smo ljubljanci tudi to pot dokazali, da smo sposobni reševati tudi najtrše probleme. Ko razmišljamo o otroškem varstvu, si nikakor nismo na jasnem, kako bi bili, če ne bi za oba samoprispevka glasovali tako enotno. Še sedaj, ko je iz sredstev I. samoprispevka zgrajena večina vrtcev, je povpraševanje nad ponudbo. Ko bi lahko stvar kako rešili samo s presejanjem kapacitet vrtcev, bi bilo to več kot idealno, toda stanje je mnogo hujše. Ne vem, če je kje v Ljubljani vrtce, ki vsaj za 30% ne presega svojih kapacitet in občutek imam, da je teh trideset odstotkov presežka že kar normalno. Prav tako pa najbrž ni vrtca, ki ne bi imel vsaj še toliko prostora, kot je v vrtcu otrok.

Stepanjsko naselje je — lahko rečemo — naselje predvsem mladih družin, torej tudi naselje majhnih otrok. Spomladi bo dograjen otroški vrtce, ki bo po vseh merilih lahko sprejel 206 otrok. Pogovarjal sem se z ravnateljico vrtca Štefko Peterlin.

»Da, za 206 otrok bo zgrajen vrtce, mi pa že sedaj predvidevamo 30 odstotno prekoračitev, tako da bomo sprejeli

maksimalno 260 otrok. No, če sedaj izvzamem teh 30%, potem bomo razvrstili otroke v šest skupin, in sicer:

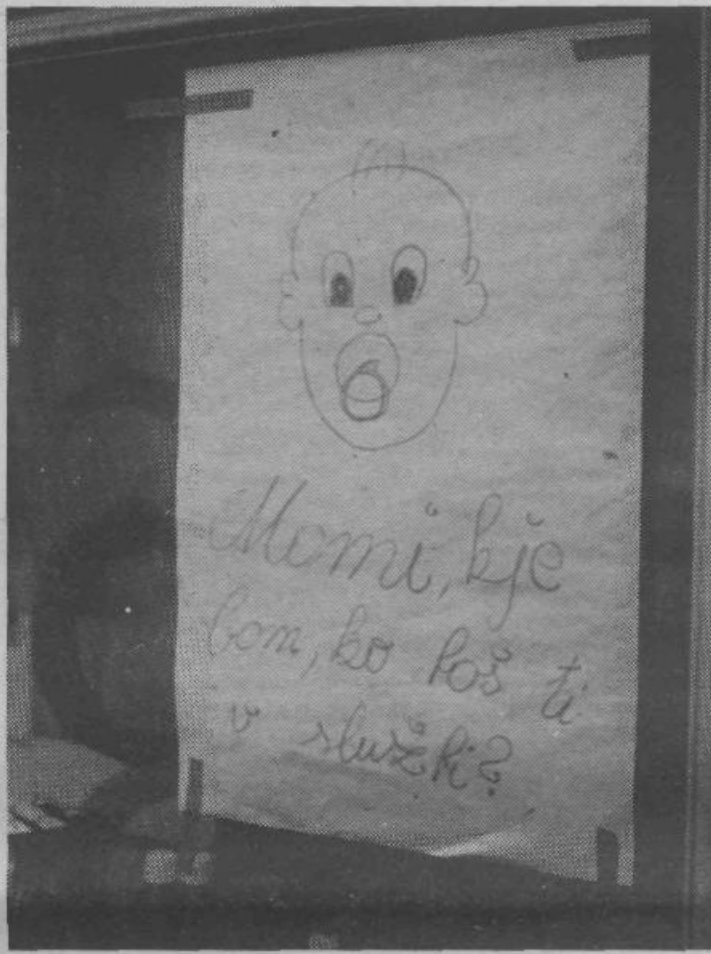
- do 1. leta ena skupina z 12 otroki,
- od 1. do 2. leta 2 skupini s 24 otroki,
- od 2. do 3. leta prav tako 2 skupini s 24 otroki,
- od 3. do 4. leta 3 skupine s 34 otroki,
- od 4. do 5. leta 2 skupini s 40 otroki in
- od 5. do 7. leta 3 skupine z 72 otroki.

V Štepanjskem naselju imamo tudi dve varuhinji z 10 otroki, ki z nami zelo dobro sodelujeta. Morali pa bi dobiti vsaj še dve taki varuhinji, saj so potrebe po varstvu najmanjših otrok velike, vrtce pa jih bo sprejel samo 12. Iz drugega samoprispevka bo sicer v naselju zgrajen še en vrtce za 100 otrok, toda to bo šele okoli leta 1980. Pred nedavnim smo hoteli kritično situacijo rešiti s preureditvijo nekaj stanovanj v varstvene oddelke, kar bi v veliki meri ublažilo krizo. Leta 1975 so bili napravljeni načrti in tudi nekaj sredstev je bilo že zbranih, pa se takrat prebivalci niso mogli odločiti za predlog. Sicer pa se je o tem že dosti pisalo in zadeve ne bi rada pogrevala. Zavedati se moramo, da vloga vrtca ni več izključno varstvo. Že ime samo — vzgojno-varstveni zavod — to pove. Starši danes samo z varstvom niso več zadovoljni in tudi mi ne smemo biti. Vzgoja in izobraževanje sta celo pomembnejši od samega varstva. Otroka namreč ni težko samo paziti. Veliko težje ga je ob tem vzgajati in izobraževati — in prav to je naša pomembna naloga. Tako kot v šolah, imamo tudi mi točno določene programe, ki se jih moramo držati. Zato bi bilo prav, če bi vse otroke zajeli vsaj v malo šolo. Vsi vrtci danes skušamo organizirati tudi popoldanske dejavnosti, ki se od popoldanskih ne

razlikujejo veliko, so pa namenjene otrokom, ki iz takšnih ali drugačnih razlogov niso v vrtcu. Žal pa se pojavljajo tudi nekatere kadrovske težave. Novi vrtce bo prve otroke sprejel že maja, mlade vzgojiteljice, ki končujejo šolo, pa se za zaposlitev odločajo šele v septembru.

Pa še nekaj bi staršem položila na srce. Če otroke že imajo v vrtcu, četudi v mestu, naj se jim ne zdi zamalo, češ vrtce imam pred nosom, otroka pa moram nositi v mesto. V tako težavnem položaju, ko toliko otrok čaka na varstvo, se moramo sprijazniti tudi s takim izhodom. «

IG

Referendum je za nami, plakat pa je še vedno aktualen (foto Hvastija)

V Indosu veliko za ceste

Od sedaj 366 zaposlenih v INDOSU je 307 članov vpisalo posojilo za ceste v skupnem znesku 502.700 dinarjev. Poprečni znesek posojila je 1.637,40 din, kar je 35,98% poprečnega mesečnega osebnega dohodka v INDOSU. Najvišje vpisano posojilo znaša 5100,00 din, najnižje pa 200 din.

Nosečnost je čas pričakovanja. Mamica in očka, dedek in babica, vsi sorodniki in prijatelji pa tudi sosedje in krajanji — vsi živijo v pričakovanju. Veliko misli je posvečenih porajajočemu se bitju. Pogovori pa, čeprav različni, se sklenejo vsi z eno samo mislijo in željo — naj bo fantek ali punčka, le da bi bil otrok zdrav... Pa tudi zdravstveni delavci se pridružujemo tej skrbi. Svetovna zdravstvena organizacija je opredelila zdravstveno varstvo matere in otroka med osnovne naloge vsake zdravstvene službe. To je hkrati tudi skrb naše širše skupnosti, da bodo žene lahko nosile in rodile otroke v ustreznih zdravstvenih razmerah, da bodo lahko dojele svoje dojenčke in da bodo pravilno poučene o negi in prehrani otrok in o preprečevanju škodljivih vplivov za zdrav razvoj

stiku s prebivalstvom ob vsakdanjem delu v ordinacijah in na terenu, ob izvajanju zdravstveno-vzgojnih in prosvetnih programov in ob načrtovanju skupnih prizadevanj, kot je npr. gradnja prizidka za potrebe zdravstvenega varstva otrok... S takim sodelovanjem se je tudi na območju naše občine razvijalo zdravstveno varstvo matere in otroka.

V času pričakovanja pride nosečnica v POSVETOVALNICO ZA NOSEČNE ŽENE, na redne zdravniške preglede in posvete. Do tretjega meseca nosečnosti je tisti čas, ko je najbolj prav, da bi nosečnica prišla v posvetovalnico na zdravniški pregled. Pa tudi pregled pri ZOBOZDRAVNIKU bo koristil noseči mamici in otroku, ki ga pričakuje. Zdaj je še čas, da poskrbi za svoje zobe, za dlesni in za zdravje svo-

pestro hrano, v kateri naj bo veliko mesa, sira, morskih rib, sadja, mleka, masla in jajc. Potrebne vitamine in mineralne soli bo dobila z uživanjem

V ČASU PRIČAKOVANJA NASTAJAJO TEMELJI ZDRAVJA

otrok in mladine — največjega bogastva vsakega naroda...

Tako je tudi na območju naše občine. Zdravstveni dom je nosilec osnovnega zdravstvenega varstva prebivalstva. Zato je samoupravno organiziran kot temeljna organizacija združenega dela osnovnega zdravstvenega varstva, ki izvaja program zdravstvenega varstva prebivalstva vseh starostnih skupin z delovanjem strokovnih služb v dispanzerjih in drugih organizacijskih enotah. Naloga teh organizacijskih enot je, da spremljajo zdravstveno stanje svojih varovancev, da izvajajo ukrepe za zboljšanje zdravja, za večanje odpornosti proti nalezljivim in drugim boleznim, da zgodaj odkrivajo znake bolezni in jih ustrezno zdravijo, da sodelujejo pri ponovnem vključevanju ozdravljenega bolnika v njegovo življenjsko in delovno okolje. Pogoj za uspešno izvrševanje takega programa pa je SODELOVANJE PREBIVALSTVA.

Zdravstveni delavci so v nenehnem

jih ust. Pozneje, zlasti pa takoj po porodu, bo imela zase malo časa. Vsi naši zdravniki, zlasti pa zobozdravniki, ki jim je zaupana skrb za predšolske otroke, sprejmejo nosečnico po napotilu posvetovalnice za noseče žene.

Ta pregled pri zobozdravniku pa je namenjen tudi otroku, ki ga nosi v sebi...

Zobovje se prične namreč razvijati že zelo zgodaj — že v drugem mesecu nosečnosti. Prično se že tvorijo zametki za mlečno zobovje, zametki, katerim mora pričakujoča mamica zagotoviti dovolj mineralnih soli, da bodo do konca nosečnosti pretežno mineralizirani, kar je bistveno za dokončno trdoto in odpornost mlečnih pa tudi nekaterih stalnih zob in za njihovo odpornost proti zobni gnilobi.

Na odpornost zobovja proti zobni gnilobi in drugim bolezenskim pojavom, ki jih ogrožajo, lahko torej vplivamo s PREHRANO V NOSEČNOSTI. MATI naj v nosečnosti uživa čimbolj

presne zelenjave in sadja — solate, paradižnika, paprike, korenja, špinata, graha, stročjega fižola, jabolka, limon, grozdja, naravnih sadnih sokov in vitamina D. Znano je, da fluorokalcij povečuje odpornost otrokovih zob. Zato naj pričakujoča mati uživa po štiri TABLETE FLUOR-KALCIJA DNEVNO v času nosečnosti in tudi po porodu do konca dojenja.

Tako izbrana prehrana in gibanje na zraku in soncu v času pričakovanja bo koristilo mamici in otroku.

Pomembno je torej, da pri izbiri in pripravi hrane v času nosečnosti MISLIMO NA DVA kajti od tega je odvisno, kako zdrav bo otrok, kako zdravi bodo temelji njegovih zob.

Vedimo, da že v času pričakovanja nastaja prijateljska vez skrbi in sodelovanja, ki nas bo spremljala skozi življenje ob skupnem prizadevanju za ohranitev zdravja naših otrok in mladine.

IZ OBČINSKE SKUPŠČINE • IZ OBČINSKE SKUPŠČINE

KDAJ NA SEJAH KADILCI NE BODO KADILI?

V lanskem letu so ob tednu boja proti pljučnim boleznim in raku na pobudo občinskega odbora Rdečega križa razpravljali o boju proti kajenju tudi izvršni svet, predsedstvo občinske skupščine in predsedstvo občinske konference SZDL.

Tedaj so menili, da je popolna prepoved kajenja v zaprtih prostorih in še posebno na sejah zaenkrat še nemogoča, vsekakor pa so se zavzeli za postopno omejevanje.

Od tedaj je na mizah v skupščinski dvorani ostalo le še nekaj pepelnikov, postavljeni pa so bili v hodnik zato, da bi lahko delegati kadili v odmoru. Med sejami naj bi

se kajenja v največji meri zdržali. Tako je bilo povedano tudi delegatom in prva seja je potekala v duhu teh želja. Sedaj pa se že vračamo v prejšnje »zakajene« čase. Vsekakor je omejitev kajenja na sejah in sestankih potrebna, in to ne samo zdaj v zimskih strupenih dneh — zmeraj! Ne gre samo za zdravje, gre tudi za spremembo samoupravnega in političnega delovanja na sejah in sestankih, za spremembo navad. Predvsem naj bodo seje dobro pripravljene, bodimo na njih kratki, jasni — skratka produktivni in ne dovolimo si ob čitkih počitka!

PISMA BRALCEV • PISMA BRALCEV

TOVARIŠ UREDNIK!

V Polju smo tam nekje po petdesetem letu odstranili betonsko ograjo okoli igrišča TVD Partizan. Mislim, da je takrat prevladalo načelo: čimveč mladine k igri in športu in zakaj bi torej igrišča ograjevali in zapirali. Mladinci in pionirji smo imeli tedaj »svojo« staro telovadnico na razpolago v popoldanskih in večernih urah, seveda pod strokovnim vodstvom. Na proslavah ob dnevu mladosti so pri skupinskem nastopu vedno sodelovali izbrani telovadci, ki so navduševali staro in mlado. Toda nad naše kulturno in športno življenje so prišli temni dnevi. Občinski može so prodali zgradbo TVD Partizan in prosvetni dom. Večerna telovadnica in nedeljske kino predstave v prosvetnem domu so bile le še sanje — nas, ki smo to doživljali, in tistih, ki bi to radi doživeli. Kam torej? V gostilne, v kavarne, tja, kjer se človek lahko znebi vsega, kar se je dobrega naučil s svojo in družbeno prizadevnostjo. Kakšne koristi je imelo od tega občinsko gospodarstvo, koliko si je opomogla občina pri tem, o tem ne bi razpravljali.

Potem smo telovadili v hodniku šole, v bivši telovadnici pa je bilo skladišče propadajočega podjetja. Kasneje se je kljub težkim razmeram osnoval in uspešno zastopal Polje RK Borec. Lahko si predstavljate napore treninge v mrzlih deževnih jesenskih dneh... No, pa smo spet pri ograji, prav zaradi nje sem se odločil za pisanje. Po četrto stoletju so začeli igrišče spet ograjevati. Skoraj vsi stebri pa so že podrti. Kdo od nas, kdo od mladih si želi zaklenjeno igrišče? NIHČE! V športnem parku Kodeljevo so skoraj vsa igrišča dopustna vsem, prav tako v Tivoliju. V Polju se zaklepamo in zapiramo. Mladina si tega ne želi. Pravijo, da bodo pobirali vstopnino za tekme RK Borec. Komu to služi in kam to pelje? Raznih ovir in pregrad imajo mladi tako ali tako že preveč. Zaradi koles in motorjev pravijo. Res je! Toda zato ne rabimo dva metra visoke žične ograje.

Vsak človek z malo estetske kulture lahko vidi, da taka ograja ni ravno v ponos in tudi namen bi bil vse prej kot dosežen.

Star pregovor pravi: »Kdor drugemu ograjo postavlja, se sam vanjo zaplete.«

V premislek vsem, ki so se odločili za postavitve ograje. **MARIAN JAKOP — POLJE**

OBVESTILO ČLANOM DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Tudi letos bodo lahko tako člani šli na rekreacijski letni oddih in izkoristili popust v domovih DU v Piranu, Izoli, Žirovnici in Rogaški Slatini.

Po sklepu predsedstva DU SRS so domovi odprti takole:

Dom v Piranu bo odprt od 20. aprila do 10. oktobra 1977. Oskrba znaša dnevno 100 din, regres pa 23 din, v VII. in VIII. mesecu 13 din. V teh dveh mesecih plača dopustnik 87 din, v drugih mesecih pa 77 din.

Dom v Izoli je odprt vse leto in plača dopustnik le prenočišče, ki stane 40 din, regres pa znaša 20 din. Dopustnik torej plača le 20 din. Hrana je na voljo v bližnji restavraciji. Stroški pa gredo seveda v breme dopustnika.

V domu je na razpolago čajna kuhinja.

Dom v Rogaški Slatini bo odprt od 1. maja do 30. septembra 1977. Regres znaša 23 din in plača dopustnik le prenočišče, za hrano v bližnji restavraciji BOHOR pa plača v recepciji v VII. in VIII. mesecu 80 din, v drugih mesecih za 70 din.

Dom v Žirovnici bo odprt od 1. maja do 30. septembra 1977. V VII. in VIII. mesecu znaša regres 13 din in plača dopustnik dnevno za vso oskrbo 87 din, v drugih mesecih pa znaša regres 23 din dnevno in plača dopustnik dnevno 77 din.

Povsod je vračunana turistična taksa. Letovanje traja praviloma 10 dni, izmene pa so 1. 11. in 21. vsak mesec.

Članstvo naj se prijavlja pri svojih krajevnih DU, člani matičnega društva pa se bodo lahko prijavili za letovanje v društveni pisarni med uradnimi urami od 13. februarja do 3. marca 1977. Ob prijavi je treba plačati akontacijo 100 din, ki se seveda upošteva pri obračunu. Letovanje in popust je praviloma namenjen socialno in zdravstveno prizadetim upokojencem.

Ker je v naši občini še veliko upokojencev, ki niso člani društva upokojencev, apeliramo na vse družbenopolitične organizacije, tako KK SZDL, ZB, ZK, ZVVI, ZRVS, da med svojimi člani upokojencev poagitirajo in utemeljujejo potrebo po včlanjevanju v društvo upokojencev ter tako pomnožijo naše vrste. Čim več nas bo v organizacijah tem večja moč bo pri uveljavljanju naših pravic.

Upokojenci, na svidenje v naših vrstah. Pričakujemo vas v naši pisarni na Proletarski 1. kjer boste dobili vse potrebne informacije.

Društvo upokojencev
Ljubljana—Moste

dr. ZORAN ARNEŽ